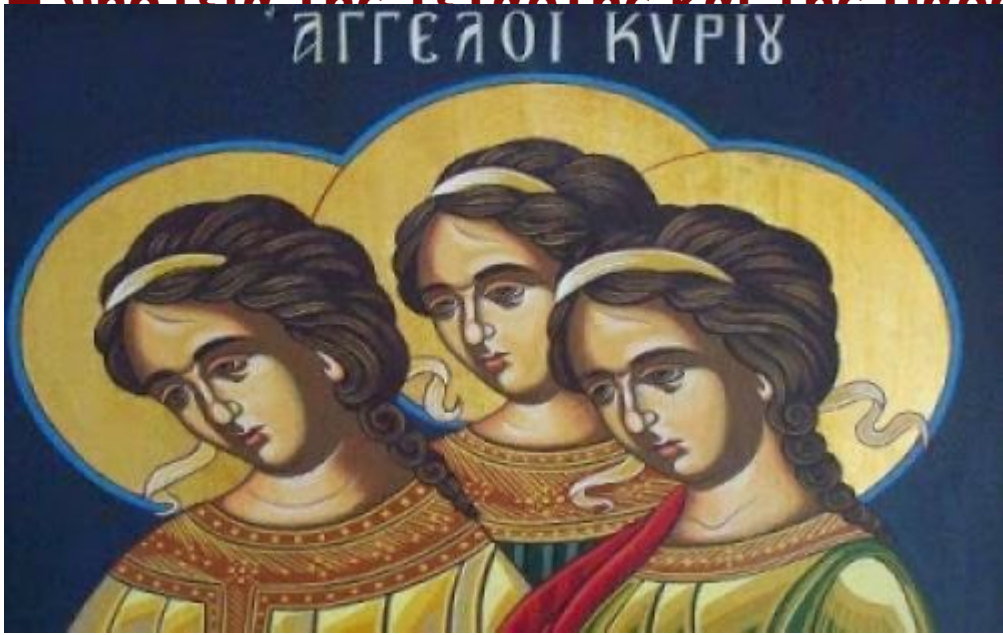

Η νηστεία της Τετάρτης και της Παρασκευής

Ο

μοναχός

Γαλακτίων Ιλλίε, κοινοβιάτης στη μονή Συχάστρια της Ρουμανίας από το 1918, τηρούσε με ακρίβεια τη νηστεία.

Αν δεν τελείωνε τον μοναχικό του κανόνα, δεν έτρωγε τίποτα.

Την Τετάρτη και την Παρασκευή νήστευε μέχρι το βράδυ, την ώρα που έβγαιναν τ' αστέρια. Τότε έκανε τον σταυρό του, ζητούσε συγχώρηση απ' όλους, έπαιρνε αντίδωρο και ύστερα έτρωγε.

-Γέροντα, του είπε ο μαθητής του, η μέρα είναι μεγάλη, κι εσύ ηλικιωμένος και αδύνατος. Δεν είναι καλύτερα να τρως το φαγητό σου νωρίτερα;

-Κάποτε, αποκρίθηκε εκείνος, ένας άγιος είδε να πηγαίνουν κάποιο νεκρό στον τάφο. Μπροστά και πίσω των συνόδευαν δύο ωραίοι άγγελοι. «Ποιοί είστε εσείς;» ρώτησε ο άγιος. «Εγώ ονομάζομαι Τετάρτη και εγώ Παρασκευή!» απάντησαν οι άγγελοι.

«Ήρθαμε εδώ, με εντολή του Κυρίου, να βοηθήσουμε αυτή την ψυχή, γιατί σ' όλη τη ζωή της νήστευε την Τετάρτη και την Παρασκευή για να τιμήσει τα Πάθη του Κυρίου.»

Από τότε, συμπλήρωσε ο π. Γαλακτίων, δεν έφαγα ποτέ πια αυτές τις μέρες, για να με βοηθήσουν κι εμένα η Τετάρτη και η Παρασκευή την ώρα του θανάτου μου.

Πηγή: ekklisiaonline.gr